

CULTURA

Segona Època — Any LV
Número 404
Valls, gener 1982

DIRECTOR
PERE ALTÈS I SERRA

D. L.: T. 147 — 1975 • Redacció i Administració: Plaça del Quarter, s/n. • Editor: Associació d'Alumnes i Ex-alumnes de l'Escola de Mestria Industrial • Impremta: Seri-graf, S. A., Polígon Industrial, carrer K — Valls.

SUMARI

PREMIS DE PREMSA Josep M. Figueres	7
CORREU DEL DIRECTOR	8
L'ATLETISME, EL NOSTRE GRAN ABSENT Justí	9
L'AJUNTAMENT INFORMA P. Altès i Serra	10
LA GRALLA I EL I CERTAMEN GRALLER DE LA HISTÒRIA Jordi Ferré-Albert París	11
DANIEL VENTURA I SOLE Antoni Gavalda i Torrents	14
VALLS, 1568: APROXIMACIÓ A L'ESTUDI URBANÍSTIC I DEMOGRÀFIC Gabriel Secall i Güell	19
GALERIA VALLENCIA Jordi	23
PARLEM DE NOSALTRES MATEIXOS	24
OR VELL DE VALLS Ramon Cabré i Daroca	25
ESTAMPES RETROSPECTIVES J. Ventura i Solé	28
PUBLICACIONS, EXPOSICIONS, VÀRIA...	30
FINESTRAL A LA CIUTAT	43
A. A. E. E. M. I. Miquel Trenchs i Mestre	47

PREMIS DE PREMSA

EL "TASIS-TORRENT" PER A "CULTURA"

Tradicionalment els premis periodístics acostumen a ser per a autors, siguin escriptors, periodistes o professionals diversos de la comunicació, que, per una dedicació vital, per un article determinat o per una circumstància excepcional, són considerats dignes de relleu i guardonats per una entitat o institució. Així, el premi "Valentí Almirall", guanyat el 1937 per A. Rovira i Virgili, i el 1938 per Just Cabot; el premi "El Camí", guanyat el 1974 per A. Ventura; i els recents donats per Òmnium Cultural a programes de ràdio i televisió dins la Nit de Santa Llúcia, etc. No tenim cap notícia d'un premi donat a publicacions on d'una forma periòdica es premien aquelles revistes que per la seva qualitat són un exemple a tenir present.

La Diputació de Barcelona gràcies al seu dinàmic Servei de Premsa que dirigeix Ernest Udina i on col·labora el conegut periodista Josep M. Huertas Claveria va encetar, arran del Congrés de Premsa Comarcal Catalana, diverses iniciatives d'ajuda als mitjans de comunicació d'àmbit comarcal. Entre d'altres accions es va determinar de crear el premi "Tasis-Torrent", que en la seva primera edició es va atorgar amb les característiques següents:

- Premi a la millor publicació comarcal d'informació general i periodicitat setmanal o superior a la setmanal.
- Premi a la millor publicació d'informació general i de periodicitat inferior a la setmanal.
- Premi a la millor publicació especialitzada.

En la reunió que el jurat, al qual m'honora de pertànyer, que va tenir lloc a Terrassa el 2 de desembre passat, es va decidir donar els tres premis a *El 9 nou* i *Regió 7* (ex-aequo), *Presència* i *Cultura*, respectivament. El meu vot, un més entre els vuit membres del jurat, ve argumentat, entre d'altres raons, per un premi a la voluntat de continuïtat, a la permanència, al servei local i comarcal, a la dignitat de la presentació, a la catalanitat i, en definitiva, a l'afany de normalització lingüística, cultural i social que arrenca d'un procés col·lectiu per eliminar els grans mals que va ocasionar el franquisme en la nostra cultura.

Naturalment en la meua doble condició de vallenc i membre del jurat, així com d'estudiós de la premsa catalana, no podia desestimar el prec del director de *CULTURA* d'escriure uns mots amb motiu del feliç esdeveniment per a la publicació local que constantment ens facilita diversos materials per a un millor coneixement del passat vallenc, per a una anàlisi del present i per a la construcció d'un futur en un temps ple de dificultats de tots tipus.

CULTURA sap mantenir un difícil equilibri entre la informació i l'opinió, també entre les seccions que sense estar estructurades fixament van oferint materials de tot tipus en allò que configura els diversos aspectes de la cultura local. Des de la primera pàgina, amb la reproducció d'obres plàstiques d'artistes locals, fotografies històriques, monuments locals, etc., fins a les darreres, amb les notícies de l'A.A.E.E.M.I., entitat mare de la revista, hi ha una bona dosi de qualitat, tant en els textos com en els materials gràfics, una gran cura en l'edició, tant a nivell ortogràfic com formal de presentació, i l'encoratjament a

la construcció d'un Valls millor. No és una publicació tançada en l'especialització i closa en el circuit dels subscriptors seguidors d'una matèria determinada. El seu àmbit és la cultura local, en el sentit més ampli, i va adreçada no només a la intel·lectualitat, sinó a tot el poble, sense per això baixar el nivell a uns mínims amb concessions a la vulgaritat, al mal gust, o a la manca de rigor. Hom podrà estar d'acord amb allò que exposa un col·laborador de CULTURA o bé hi podrà estar en disconformitat, però l'opinió del qui escriu a la revista que dirigeix l'amic Altès és sempre meditada i ha passat per un sedàs previ. De la mateixa manera com políticament és pluralista, oberta a totes les tendències i colors, intel·lectualment tothom qui hi vulgui col·laborar ho pot fer; només cal la mínima dignitat necessària, i l'equip que duu la publicació s'alegra de cada nom nou que hi entra, millora el contingut i facilita la continuïtat en ser gent jove amb esperit de treball de recerca, sigui dels ocells de l'Alt Camp o dels noms dels carrers vallencs.

Potser aquest premi podria ser motiu d'una trobada general de col·laboradors i estudiar el millorament, si és possible, de la publicació o la creació d'unes mides de caire tècnic que es poden considerar:

- Creació d'un índex general d'autors i de temes publicats al cap de l'any.
- Impuls a les matèries d'importància que no han estat tractades: aspectes científics, ecològics, religiosos, històrics... de la ciutat de Valls i del seu entorn.
- Inici d'una divulgació de la revista en sectors culturals de les comarques tarragonines, pobles de les rodalies...
- Elaboració d'unes tapes per a conservar la revista si el nombre de col·leccionistes ho permet (podrien fer-se cada dos anys, donat el gruix de CULTURA).
- Vinculació amb tot el professorat que a Valls treballa per tal d'utilitzar didàcticament la revista.

Si les possibilitats ho permeten es podria iniciar també la publicació de petits textos —conte, teatre, poesia...— en unes separates a les pàgines centrals, que constituïrien, a la llarga, una antologia literària, actual, vallenc, amb la col·laboració dels lletraferits de torn que tindrien una plataforma on poder exposar les seves creacions.

D'altra banda llenço també la idea de fer una exposició sobre CULTURA. Els materials són nombrosos, i apropiaria la seva existència a la ciutat i la constituïria en actualitat. Així podrien figurar-hi:

- Una antologia de les millors cobertes.

- Una antologia de diversos números al llarg de la història.
- Una tria de la participació d'escriptors, pensadors, etc.
- Un recull fotogràfic de la vida de la publicació.
- Documents d'ús intern, correspondència d'interès amb personalitats, papers oficials històrics, etc.

No dubto que el bon gust de la revista aconseguiria una presentació d'interès, i al seu entorn els estudiants vallencs podrien veure la publicació per dins i en la perspectiva històrica de tot el procés vital des de la creació fins a l'actualitat.

Pensar, parlar i escriure sobre CULTURA serà una bona acció per a millorar-la, però cal tenir present que la base de la revista és el treball silenciós i constant d'uns homes i unes dones que mensualment van elaborant-la des de la recerca d'originals fins a la distribució, tot passant per les òbvies fases creatives: muntatge, correcció, impressió, administració, etc. No podem demanar que s'introdueixi el color a la portada sense saber l'estat econòmic de la revista ni tampoc no podem suggerir que l'equip de CULTURA faci una història de Valls en dibuixos, com han fet darrerament altres ciutats, sense saber les seves disponibilitats temporals.

Establir un debat obert sobre CULTURA, arran del reconeixement que ha tingut, serà una bona col·laboració al futur de la mateixa revista. Certament les cent mil pessetes, tot i la seva importància, no permeten avui de fer gaire cosa, però el guardó, la seva significació, sí que té una dimensió de transcendència, almenys als ulls del jurat, als ulls de la Diputació de Barcelona i als ulls de tota la premsa catalana, gràcies a la qual CULTURA pot plantejar-se l'ampliament del seu radi d'acció, el millorament intern i la transcendència cultural més enllà de l'àmbit local actual, tot arribant al món de l'ensenyament i a la intel·lectualitat de les comarques veïnes.

Josep M. Figueres

Nota del Director.— Òbviament, no havíem demanat a l'amic Josep M. Figueres que fes un elogi de la revista, sinó que ens donés, com a membre que fou del jurat del Premi "Tasis-Torrent", una impressió de com va anar la concessió del tal Premi, i no pas per motius d'afalagament personal o col·lectiu, sinó per poder presentar una panoràmica de primera mà de la premsa a comarques pel que fa a les publicacions que competeixen directament amb CULTURA. Gràcies, de tota manera, pel que resta dit al treball.

CORREU DEL DIRECTOR

Li escric aquestes ratlles amb el prec de la seva publicació a la nostra revista CULTURA. El motiu concret que m'ha fet escriure és l'article "Qui ho farà? Quan ho farem?", del senyor Josep M. Freixes i Cavallé, publicat al passat número.

La veritat és que m'ha produït una agradable sensació

veure com els caps de les nostres empreses es preocupen per la nostra "Escola del Treball", ara intitulada "Institut Politècnic de Formació Professional".

Deixant a banda la qüestió del nom, entenc que el que ens ha de preocupar i moure és la tasca que s'hi porta a terme. I em sembla que, acceptant errors i mancances, no podem deixar de considerar que la majoritària voluntat dels professors de l'Institut és la de millorar dia a dia la qualitat humana i professional dels alumnes que passen per la nostra Escola.

Finalment, i entenent aquest

article com un pont de diàleg obert, m'atreveixo a plantejar la necessitat d'estudiar conjuntament la manera d'establir uns lligams profunds de relació entre l'Institut i les empreses de Valls i la seva comarca, per veure en quin nivell podem col·laborar mútuament per tal d'apropiar ensenyants i alumnes a la realitat diària de l'avenç tecnològic de les nostres indústries. I així retornar a aquells bells temps en què l'Escola era el centre cultural del món del treball a Valls.

Sé de la dificultat del moment per a les empreses, i que aquestes no poden, com en

altres temps, absorbir les promocións d'alumnes que van sortint de l'Escola, però sí que crec factible i important de trobar uns llaços de col·laboració, perquè la preparació dels nostres alumnes sigui l'adequada, tant a nivell tècnic com humà, per poder fer front amb èxit al món del treball que els espera.

Esperant que no s'acabi tot en bones intencions i que les empreses i l'Escola puguin fer quelcom de positiu, avui i ara, el saluda cordialment,

A. Pérez de Tudela i Molina

Mestre de Taller de l'Institut Politècnic de Formació Professional de Valls